

Czwartek, 27 listopada 2014 r.

P8_TA(2014)0070

25. rocznica Konwencji ONZ o prawach dziecka**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 27 listopada 2014 r. w sprawie 25. rocznicy przyjęcia Konwencji ONZ o prawach dziecka (2014/2919(RSP))**

(2016/C 289/10)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Konwencję ONZ o prawach dziecka, przyjętą w Nowym Jorku dnia 20 listopada 1989 r.,
- uwzględniając Konwencję ONZ o prawach osób niepełnosprawnych, przyjętą w Nowym Jorku dnia 13 grudnia 2006 r.,
- uwzględniając artykuł 3 Traktatu o Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 24 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając program sztokholmski przyjęty w 2009 r. oraz związany z nim plan działania na okres 2010–2014,
- uwzględniając komentarz ogólny nr 14 (2013) Komitetu Praw Dziecka ONZ w sprawie prawa dziecka do tego, by stawiać zawsze na pierwszym miejscu jego dobro,
- uwzględniając agendę UE na rzecz praw dziecka przyjętą w lutym 2011 r.,
- uwzględniając Konsensus europejski w sprawie rozwoju,
- uwzględniając deklarację i plan działania przyjęte na Forum Wysokiego Szczebla w sprawie Skuteczności Pomocy, które odbyło się w Pusanie w dniach 29 listopada – 1 grudnia 2011 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 5 lutego 2008 r. zatytułowany „Większy nacisk na kwestię dzieci w działaniach zewnętrznych UE” (COM(2008)0055),
- uwzględniając wytyczne UE w sprawie promowania i ochrony praw dziecka,
- uwzględniając wytyczne UE w sprawie dzieci w konfliktach zbrojnych,
- uwzględniając plan działania ONZ zatytułowany „Świat przyjazny dzieciom”,
- uwzględniając ramy strategiczne i plan działania UE na rzecz praw człowieka i demokracji,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/36/UE z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie zapobiegania handlowi ludźmi i zwalczania tego procederu oraz ochrony ofiar, zastępującą decyzję ramową Rady 2002/629/WSiSW ⁽¹⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/93/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie zwalczania niegodziwego traktowania w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego dzieci oraz pornografii dziecięcej, zastępującą decyzję ramową Rady 2004/68/WSiSW ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 101 z 15.4.2011, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 335 z 17.12.2011, s. 1.

Czwartek, 27 listopada 2014 r.

- uwzględniając strategię UE na rzecz wyeliminowania handlu ludźmi na lata 2012–2016, szczególnie przepisy dotyczące finansowania pracy nad wytycznymi w zakresie systemów ochrony dzieci oraz wymiany dobrych praktyk,
 - uwzględniając zalecenie Komisji 2013/112/UE z dnia 20 lutego 2013 r. zatytułowane „Inwestowanie w dzieci: przerwanie cyklu marginalizacji”⁽¹⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 września 2013 r. w sprawie problemu pozostawianych bez opieki małoletnich w UE⁽²⁾,
 - uwzględniając przyjętą w 1979 r. Konwencję ONZ w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet (CEDAW) oraz pekińską platformę działania,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 lutego 2014 r. zawierającą zalecenia dla Komisji w sprawie zwalczania przemocy wobec kobiet⁽³⁾ oraz rezolucję z dnia 6 lutego 2014 r. w sprawie komunikatu Komisji pt. „Położenie kresu okaleczaniu żeńskich narządów płciowych”⁽⁴⁾,
 - uwzględniając konkluzje Rady z dnia 5 czerwca 2014 r. w sprawie zapobiegania wszelkim formom przemocy wobec kobiet i dziewcząt, w tym okaleczaniu żeńskich narządów płciowych, i zwalczania takiej przemocy,
 - uwzględniając konkluzje Rady z dnia 19 maja 2014 r. w sprawie podejścia do współpracy na rzecz rozwoju, które jest oparte na prawach i obejmuje wszystkie prawa człowieka,
 - uwzględniając art. 7 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w którym potwierdza się, że „Unia zapewnia spójność swoich poszczególnych polityk i działań, uwzględniając wszystkie swoje cele”,
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 2 czerwca 2014 r. zatytułowany „Godne życie dla wszystkich: od wizji do wspólnego działania” (COM(2014)0335),
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 12 kwietnia 2005 r. zatytułowany „Spójność polityki na rzecz rozwoju” (COM(2005)0134), a także konkluzje z 3166. posiedzenia Rady do Spraw Zagranicznych z dnia 14 maja 2012 r. zatytułowane „Zwiększanie wpływu unijnej polityki rozwoju – Program działań na rzecz zmian”,
 - uwzględniając art. 123 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że Konwencja ONZ o prawach dziecka i protokoły fakultatywne do niej stanowią normę w promowaniu i ochronie praw dziecka, ponieważ zawierają kompleksowy zbiór międzynarodowych norm prawnych z zakresu ochrony i dobrostanu dzieci;
- B. mając na uwadze, że wszystkie państwa członkowskie UE ratyfikowały Konwencję ONZ o prawach dziecka i są wyraźnie prawnie zobowiązane do promowania, ochrony i przestrzegania praw każdego dziecka w swoich jurysdykcjach;
- C. mając na uwadze, że promowanie praw dziecka jest wyraźnym celem polityki UE, a także mając na uwadze, że Karta praw podstawowych Unii Europejskiej wymaga, by we wszystkich działaniach unijnych uwzględnić przede wszystkim najlepszy interes dziecka;
- D. mając na uwadze, że w Konwencji ONZ o prawach dziecka i w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej zapisano poszanowanie prawa dziecka do bycia wysłuchanym i do tego, by jego opinie w sprawach, które go dotyczą, były uwzględniane stosownie do jego wieku i dojrzałości;

⁽¹⁾ Dz.U. L 59 z 2.3.2013, s. 5.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0387.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0126.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0105.

Czwartek, 27 listopada 2014 r.

- E. mając na uwadze, że prawa dziecka – a mianowicie zasada najlepszego interesu dziecka, prawo dziecka do życia, przetrwania i rozwoju, niedyskryminacja i poszanowanie prawa dziecka do wyrażania własnych opinii – dotyczą wszystkich obszarów polityki UE;
- F. mając na uwadze, że choć od przyjęcia Konwencji ONZ o prawach dziecka 25 lat temu poczyniono pewne postępy, to nadal w wielu częściach świata – w tym w państwach członkowskich UE – łamane są prawa dziecka w rezultacie aktów przemocy, znęcania się, wykorzystywania, a także w związku z ubóstwem, wykluczeniem społecznym i dyskryminacją ze względu na religię, niepełnosprawność, płeć, tożsamość seksualną, wiek, pochodzenie etniczne, status imigranta czy rezydenta;
- G. mając na uwadze, że aby prawa miały faktycznie znaczenie, wszystkie dzieci i ich rodziny muszą mieć nieskrępowany dostęp do wymiaru sprawiedliwości oraz do sprawiedliwych, terminowych i skutecznych środków odwoławczych;
- H. mając na uwadze, że w 2012 r. zmarło 6,6 mln dzieci poniżej 5. roku życia, głównie z przyczyn możliwych do uniknięcia, a co za tym idzie pozbawiono te dzieci ich podstawowego prawa do przetrwania i rozwoju; mając na uwadze, że 168 mln dzieci w wieku od 5 do 17 lat pracuje, co narusza ich prawo do ochrony przed wykorzystywaniem gospodarczym oraz prawo do nauki i zabawy; mając na uwadze, że 11 % dziewcząt wychodzi za mąż przed ukończeniem 15. roku życia, co uniemożliwia im korzystanie z prawa do zdrowia, edukacji i ochrony; mając na uwadze, że w Afryce Subsaharyjskiej nadal na każde dziesięcioro rodzących się dzieci jedno umiera przed ukończeniem 5. roku życia;
- I. mając na uwadze, że edukacja – zwłaszcza bezpłatna edukacja podstawowa dla wszystkich dzieci – to prawo podstawowe, do którego poszanowania rządy zobowiązały się w ramach Konwencji ONZ o prawach dziecka z 1989 r.; mając na uwadze, że celem na 2015 r. jest zapewnienie wszystkim chłopcom i dziewczętom możliwości ukończenia pełnego cyklu nauki na poziomie podstawowym; mając na uwadze, że pomimo pewnych postępów poczynionych w krajach rozwijających się daleko jest do realizacji tego celu;
- J. mając na uwadze, że kompleksowa edukacja seksualna stanowi integralny i ważny element procesu wzmocnienia prawa chłopców i dziewcząt do dobrostanu i zdrowia, sprzyjając równości i zwalczaniu stereotypów;
- K. mając na uwadze, że kryzysy humanitarne wciąż mają destrukcyjny wpływ na dzieci oraz że w 2014 r. kryzysy, głównie związane z konfliktami, wywarły bezpośredni wpływ na życie ponad 59 mln dzieci; mając na uwadze, że obecnie liczbę dzieci-żołnierzy na świecie szacuje się na 250 000, z czego 40 % to dziewczęta;
- L. mając na uwadze, że w samym tylko 2012 r. prawie 95 000 dzieci i nastolatków do 20. roku życia padło ofiarą zabójstw, prawie 1 mld dzieci w wieku od 2 do 14 lat poddawano karom fizycznym, co trzeci nastolatek w wieku od 13 do 15 lat doświadczył nękania, a około 70 mln dziewcząt w wieku od 15 do 19 lat padło ofiarami różnych form przemocy fizycznej, a także mając na uwadze, że 120 mln dziewcząt na całym świecie przymuszono do stosunków seksualnych lub innych aktów seksualnych w którymś momencie życia;
- M. mając na uwadze, że dzieci stanowią połowę ludności w krajach rozwijających się oraz że około 100 mln dzieci żyje w UE;
- N. mając na uwadze, że zgodnie z ostatnim sprawozdaniem Funduszu Narodów Zjednoczonych na rzecz Dzieci (UNICEF) w sprawie ubóstwa wśród dzieci w bogatych krajach od 2008 r. 2,6 mln dzieci znalazło się poniżej granicy ubóstwa w najzasobniejszych krajach na świecie, w związku z czym łączną liczbę dzieci żyjących w ubóstwie w krajach rozwiniętych szacuje się na 76,5 mln; mając na uwadze, że zgodnie z tym samym badaniem 7,5 mln osób młodych w UE sklasyfikowano w 2013 r. jako NEET (młodzież niekształcąca się, niepracująca ani nieszkoląca się);

Czwartek, 27 listopada 2014 r.

- O. mając na uwadze, że przemoc wobec dzieci przybiera różne formy, obejmujące między innymi znęcanie się psychiczne, fizyczne, seksualne, emocjonalne i werbalne, zaniedbywanie i depryzację, i dochodzi do niej w różnych miejscach, także w domu, szkole, w ramach systemów opieki zdrowotnej i wymiaru sprawiedliwości, w miejscu pracy, w społecznościach i w internecie;
- P. mając na uwadze, że w agendzie UE na rzecz praw dziecka przedstawiono jasne ramy działania UE, a także mając na uwadze, że jej wdrażanie umożliwiło znaczne postępy pod względem liczby priorytetowych obszarów działania i prawodawstwa, co obejmuje utworzenie numeru infolinii umożliwiającej zgłaszanie przypadków zaginięcia dzieci, promowanie wymiaru sprawiedliwości przyjaznego dziecku, usprawnienie gromadzenia danych oraz uwzględnianie praw dziecka w działaniach zewnętrznych;
- Q. mając na uwadze, że każde dziecko to przede wszystkim dziecko, którego prawa muszą być szanowane bez dyskryminacji, niezależnie od jego samego lub jego rodziców pochodzenia etnicznego, narodowości, statusu społecznego i statusu migranta czy rezydenta;
- R. mając na uwadze, że dziewczęta i chłopcy mają po części podobne, a po części różne oczekiwania i formy socjalizacji, a także mając na uwadze, że dyskryminacja, jakiej doświadczają dziewczęta i chłopcy, różni się w zależności od wieku;
- S. mając na uwadze, że choć poczyniono znaczne postępy, zwłaszcza w zakresie walki z handlem ludźmi i wykorzystywaniem seksualnym oraz jeśli chodzi o prawa ofiar, dzieci ubiegające się o azyl i dzieci pozbawione opieki, dużo więcej pozostało jeszcze do zrobienia, aby zapewnić pełne poszanowanie praw dzieci migrujących w całej UE; mając na uwadze, że wiele dzieci pozbawionych opieki znika i ucieka po przybyciu do UE i że są one szczególnie narażone na złe traktowanie;
- T. mając na uwadze, że w związku z międzynarodowym charakterem wyzyskiwania dzieci i ich seksualnego wykorzystywania dzięki internetowi – w tym rozpowszechniania materiałów o wykorzystywaniu seksualnym dzieci oraz fenomenu predatorów cybernetycznych – zachowania te wciąż stanowią poważny problem dla organów ścigania, przy czym przestępstwa te obejmują wymuszanie zachowań seksualnych, produkowanie materiałów o wykorzystywaniu dzieci i rozpowszechnianie ich w internecie, co stanowi szczególne wyzwanie podczas śledztwa, jako że innowacje technologiczne zapewniają sprawcom, w tym predatorom cybernetycznym, łatwiejszy i szybszy dostęp do materiałów;
- U. mając na uwadze, że dzieci szczególnie dotyka ubóstwo i cięcia w systemach zabezpieczenia społecznego i kluczowych świadczeniach społecznych, jak dodatki rodzinne, oraz mając na uwadze, że od 2007 r. w UE dokonuje się coraz więcej takich cięć; mając na uwadze, że w UE, nawet po transferach socjalnych, wskaźnik zagrożenia ubóstwem w przypadku dzieci utrzymuje się na bardzo wysokim poziomie (20,3 % w 2013 r.);
- V. mając na uwadze, że ramy na rzecz globalnego rozwoju na okres po 2015 r. będą okazją do zainwestowania w prawa wszystkich dzieci w każdym miejscu na świecie – niezależnie od płci dziecka, jego pochodzenia etnicznego, rasy, sytuacji ekonomicznej i statusu osoby niepełnosprawnej lub innego statusu;
1. jest zdania, że prawa dziecka są centralnym elementem polityki UE oraz że 25. rocznica przyjęcia Konwencji ONZ o prawach dziecka jest okazją do zapewnienia pełnego poszanowania tych praw w polityce i w praktyce oraz do podjęcia dodatkowych środków, aby zagwarantować poszanowanie praw każdego dziecka na całym świecie, zwłaszcza dzieci w najtrudniejszej sytuacji;
 2. przyjmuje z zadowoleniem zobowiązanie się UE w ramach programu sztokholmskiego do opracowania zintegrowanej strategii unijnej na rzecz skutecznego promowania i ochrony praw dziecka w różnych dziedzinach polityki wewnętrznej i zewnętrznej UE oraz wspierania wysiłków państw członkowskich w tym zakresie; wzywa Komisję, by zaproponowała ambitną i kompleksową strategię na rzecz praw dziecka i odnośny plan działania na najbliższych pięć lat, wykorzystując i uaktualniając agendę UE na rzecz praw człowieka;
 3. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie się UE do dalszego rozwijania zintegrowanych wytycznych w zakresie ochrony dzieci w celu ograniczenia fragmentacji wynikającej z reagowania na konkretne problemy dotyczące ochrony dzieci, aby zapewnić faktyczną ochronę wszystkich dzieci w całej UE przed wszystkimi formami przemocy;

Czwartek, 27 listopada 2014 r.

4. zwraca się do Komisji, aby monitorowała wdrażanie swojego zalecenia zatytułowanego „Inwestowanie w dzieci: przerwanie cyklu marginalizacji” w państwach członkowskich oraz przedłożyła sprawozdanie na ten temat, a także aby zapewniła dostęp do usług wysokiej jakości oraz udział dzieci; wzywa państwa członkowskie, w których wskaźniki ubóstwa dzieci są powyżej średniej, do określenia celów krajowych i do priorytetowego potraktowania inwestycji mających na celu ograniczenie ubóstwa i wykluczenia społecznego wśród dzieci i osób młodych;
5. apeluje do UE i jej państw członkowskich o priorytetowe potraktowanie milenijnych celów rozwoju w polityce wewnętrznej i w relacjach z państwami trzecimi; podkreśla, że te cele, zwłaszcza eliminacja ubóstwa, dostęp do edukacji dla wszystkich oraz równość płci, można osiągnąć jedynie poprzez rozwijanie ogólnodostępnych usług publicznych;
6. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o położenie wyraźnego nacisku na kwestię dzieci i młodzieży w europejskim semestrze, rocznej analizie wzrostu gospodarczego i w zmienionej strategii „Europa 2020” w celu lepszego wdrożenia zalecenia Komisji zatytułowanego „Inwestowanie w dzieci: przerwanie cyklu marginalizacji”;
7. zwraca się do Komisji, aby zapewniła lepszą koordynację prac swoich poszczególnych służb z myślą o skutecznym uwzględnianiu praw dziecka we wszystkich unijnych wnioskach ustawodawczych, strategiach politycznych i decyzjach finansowych oraz o monitorowaniu ich całkowitej zgodności z dorobkiem prawnym UE dotyczącym dzieci oraz z zobowiązaniami podjętymi w ramach Konwencji ONZ o prawach dziecka; apeluje do Komisji o dopilnowanie, by mandat i zasoby koordynatora ds. praw dziecka odpowiednio odzwierciedlały zobowiązanie UE do systematycznego i faktycznego uwzględniania praw dziecka;
8. zwraca się do Komisji o skorzystanie z okazji, jaką oferuje śródk okresowy przegląd wieloletnich ram finansowych, i dopilnowanie, by z funduszy unijnych skorzystały dzieci w najtrudniejszej i najbardziej niekorzystnej sytuacji;
9. apeluje do państw członkowskich i Komisji, aby priorytetowo traktowały kwestie dotyczące dzieci przy programowaniu i wdrażaniu strategii regionalnych i strategii w zakresie spójności, takich jak europejska strategia w sprawie niepełnosprawności, unijne ramy dotyczące krajowych strategii integracji Romów oraz unijna polityka równości i niedyskryminacji; przypomina o znaczeniu ochrony i propagowania równego dostępu dzieci romskich do wszystkich praw;
10. podkreśla, że wszystkie strategie polityczne dotyczące praw dziecka muszą uwzględniać kwestię równości płci, i apeluje o podjęcie konkretnych środków na rzecz wzmocnienia praw dziewcząt, w tym prawa do nauki i zdrowia;
11. zwraca się do państw członkowskich o dopilnowanie, by zasada najlepszego interesu dziecka była przestrzegana we wszystkich przepisach prawnych, w decyzjach podejmowanych przez przedstawicieli rządów na wszystkich szczeblach i we wszystkich decyzjach sądowych, a także zachęca państwa członkowskie do dzielenia się najlepszymi praktykami w celu zapewnienia lepszego stosowania zasady najlepszego interesu dziecka w całej UE;
12. wzywa Komisję i państwa członkowskie do podjęcia koniecznych działań w celu dopilnowania, by wszystkie dzieci miały faktyczny dostęp do wymiaru sprawiedliwości dostosowanego do ich konkretnych potrzeb i praw, gdy występują w charakterze podejrzanych, sprawców, ofiar, czy stron w postępowaniach;
13. apeluje do Komisji o dokonanie oceny wpływu polityki więziennictwa i systemu sądownictwa karnego na dzieci; wskazuje, że w całej UE sytuacje, w których dzieci mieszkają z rodzicami w ośrodkach detencyjnych, mają bezpośredni wpływ na prawa dziecka; podkreśla, że co roku w UE oddziela się od uwięzionego rodzica szacunkowo 800 000 dzieci, co w różny sposób wpływa na prawa dziecka;
14. jest zdania, że dzieci łatwo jest wprowadzić w błąd, jeśli chodzi o dostęp do towarów i usług; apeluje do społeczności przedsiębiorców i zainteresowanych stron o zaprzestanie agresywnej i wprowadzającej w błąd reklamy, zarówno online, jak i offline, m.in. poprzez wdrożenie istniejących kodeksów postępowania i podobnych inicjatyw; jest zdania, że skierowane do dzieci reklamy żywności o wysokiej zawartości tłuszczu, soli czy cukru należy opracowywać odpowiedzialnie, pamiętając o coraz częstszej wśród dzieci otyłości i cukrzycy;

Czwartek, 27 listopada 2014 r.

15. uważa, że należy odpowiednio chronić dane osobowe dzieci w internecie oraz informować dzieci w przystępny i zrozumiały dla nich sposób o zagrożeniach i konsekwencjach wykorzystywania w internecie ich danych osobowych; podkreśla, że tworzenie profili dzieci w internecie powinno być zabronione; uważa, że wszystkie dzieci powinny mieć prawo do zdrowego i bezpiecznego otoczenia oraz możliwość zabawy;

16. wzywa państwa członkowskie do wdrożenia dyrektywy 2011/36/UE w sprawie zapobiegania handlowi ludźmi, ponieważ większość ofiar tego procederu to dziewczęta i chłopcy padający również ofiarą pracy dzieci, wykorzystywania seksualnego i innych nadużyć; apeluje też do państw członkowskich i UE o zacieśnienie współpracy policyjnej i sądowniczej w celu zapobiegania takim przestępstwom i ich ścigania; wzywa państwa członkowskie do podjęcia środków służących zwalczaniu nielegalnego transferu dzieci, do współpracy z państwami trzecimi w celu rozwiązania problemu przemytu dzieci i handlu nimi oraz do karania sprawców za pomocą odpowiednich sankcji;

17. uważa, że należy podjąć kroki w celu zwalczania cyberprzemocy, a dzieci, nauczyciele oraz organizacje dzieci i młodzieży muszą aktywnie uczestniczyć w uświadamianiu obywatelom tej kwestii;

18. wzywa UE i państwa członkowskie do inwestowania w usługi publiczne dla dzieci, w tym w opiekę, edukację i zdrowie, a w szczególności w rozbudowę publicznej sieci przedszkoli, żłobków i służb użyteczności publicznej oferujących zajęcia rekreacyjne dla dzieci;

19. ponieważ system nauczania wstępnego nie zawsze zapewnia niezbędne podstawy kształcenia, apeluje do państw członkowskich o zapewnienie obowiązkowej i bezpłatnej edukacji ponadgimnazjalnej dla wszystkich jako podstawowego warunku realizacji prawa w zakresie równości szans;

20. wzywa państwa członkowskie do ustanowienia przepisów ustawowych chroniących lub wzmacniających prawa macierzyńskie i ojcowskie w celu zapewnienia zdrowego i stabilnego otoczenia dla dzieci w pierwszych miesiącach życia;

21. wzywa państwa członkowskie do wdrożenia dyrektywy 2011/93/UE w sprawie zwalczania niegodziwego traktowania w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego dzieci oraz pornografii dziecięcej oraz do zwiększenia zdolności prawnej, możliwości technicznych i zasobów finansowych organów ścigania w celu zacieśnienia współpracy, m. in. z Europolem, aby skuteczniej rozpracowywać i rozbijać siatki osób dopuszczających się przestępstw seksualnych na dzieciach i jednocześnie stawiać na pierwszym miejscu prawa i bezpieczeństwo dzieci, które padły ofiarą tych przestępstw;

22. apeluje o skuteczne podejście oparte na partnerstwie oraz o wymianę informacji między organami ścigania, organami sądowymi, sektorem ICT, dostawcami usług internetowych, sektorem bankowym i organizacjami pozarządowymi, w tym organizacjami dzieci i młodzieży, w celu zapewnienia praw i ochrony dzieci w internecie i uznania ich w prawie za osoby wymagające szczególnego traktowania; wzywa Komisję o wystąpienie do państw członkowskich z apelem o podjęcie działań służących walce z wszelkimi formami nękania i przemocy w internecie;

23. uważa, że szczególnego traktowania wymagają zwłaszcza dzieci pozbawione opieki; wzywa Komisję i państwa członkowskie do wykonania rezolucji Parlamentu z dnia 12 września 2013 r. w sprawie problemu pozostawianych bez opieki małoletnich w UE; apeluje do państw członkowskich o wdrożenie całego pakietu wspólnego europejskiego systemu azylowego w celu poprawy sytuacji pozostawianych bez opieki małoletnich w UE; wzywa państwa członkowskie, aby podjęły działania na rzecz położenia kresu zatrzymaniom małoletnich migrantów w całej UE; z zadowoleniem przyjmuje wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-648/11 MA, BT, DA przeciwko Secretary of State for the Home Department, w którym stwierdzono, że państwem członkowskim odpowiedzialnym za rozpatrzenie wniosku o udzielenie azylu wniesionego w więcej niż jednym państwie członkowskim jest to państwo, w którym małoletni przebywa po złożeniu tam wniosku; przypomina, że osoba małoletnia pozbawiona opieki jest przede wszystkim dzieckiem, które może być w niebezpieczeństwie, i że ochrona dzieci, a nie polityka imigracyjna, musi być przewodnią zasadą państw członkowskich i UE w postępowaniu z małoletnimi pozbawionymi opieki, co zapewni poszanowanie podstawowej zasady nadrzędnego interesu dziecka;

Czwartek, 27 listopada 2014 r.

24. wzywa wszystkie państwa członkowskie do wdrożenia norm określonych w Konwencji ONZ o prawach dziecka w odniesieniu do dzieci pozbawionych opieki rodzicielskiej oraz w wytycznych ONZ w sprawie opieki zastępczej dla dzieci; apeluje do Komisji, aby wykorzystywała fundusze strukturalne UE do wspierania przejścia od usług instytucjonalnych do usług przeznaczonych dla danej społeczności; wzywa Komisję, w świetle licznych spraw, w których zarzucano organom państwowym niektórych państw członkowskich przeprowadzanie przymusowej adopcji bez zgody rodziców, do przedstawienia konkretnych środków zapewniających, że praktykom adopcyjnym stosowanym w państwach członkowskich będzie przyświecać zasada nadrzędnego interesu dziecka;

25. apeluje do wszystkich państw członkowskich o ułatwianie łączenia rodzin w sposób przychylny, humanitarny i w szybkim trybie zgodnie z art. 10 Konwencji ONZ o prawach dziecka;

26. podkreśla, że potrzebne jest bardziej skoordynowane podejście do kwestii odnalezienia zaginionych dzieci w UE; wzywa państwa członkowskie do zacieśnienia współpracy policyjnej i sądowej w sprawach transgranicznych dotyczących zaginionych dzieci oraz do stworzenia linii telefonicznych mających ułatwiać poszukiwanie zaginionych dzieci i udzielać wsparcia dzieciom, które padły ofiarą niegodziwego traktowania; apeluje do państw członkowskich, aby ułatwiły sprawne przystąpienie Maroka, Singapuru, Federacji Rosyjskiej, Albanii, Andory, Seszeli, Gabonu i Armenii do Konwencji dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę (konwencja haska z 1980 r.);

27. apeluje do Komisji, aby przy okazji przeglądu rozporządzenia (WE) nr 2201/2003 dotyczącego jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej wzięła poważnie pod uwagę nadrzędny interes dziecka z uwagi na luki we wdrażaniu i egzekwowaniu tego rozporządzenia w państwach członkowskich w zakresie praw rodzicielskich i prawa pieczy nad dzieckiem;

28. potępia wszystkie formy przemocy wobec dzieci, nadużycia fizyczne, seksualne i werbalne, przymusowe małżeństwa, pracę dzieci, prostytucję, handel, tortury, zabójstwa honorowe, okaleczanie żeńskich narządów płciowych, wykorzystywanie dzieci jako żołnierzy i żywe tarcze, deprywację, zaniedbywanie i nieprawidłowe odżywianie; jest zdania, że tradycji, kultury i religii nie wolno nigdy wykorzystywać jako usprawiedliwienia dla przemocy wobec dzieci; apeluje do państw członkowskich do wywiązywania się z obowiązków i zwalczania wszelkich form przemocy wobec dzieci, w tym poprzez formalne zakazanie i sankcjonowanie kar cielesnych na dzieciach; wzywa państwa członkowskie do pogłębienia współpracy i dialogu z państwami trzecimi, uświadamiania praw dziecka i propagowania ich przestrzegania na całym świecie;

29. potępia wykorzystywanie dzieci w działaniach zbrojnych i terrorystycznych oraz do celów o takim charakterze; przypomina o znaczeniu udzielania wsparcia psychologicznego i pomocy wszystkim dzieciom, które były świadkiem przemocy lub padły ofiarą działań wojennych; z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę UE „Dzieci pokoju” i podkreśla znaczenie zapewnienia dostępu do edukacji wszystkim dzieciom, które ucierpiały w wyniku konfliktu; apeluje do wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa o wsparcie kampanii ONZ „Dzieci, nie żołnierze” mającej na celu położenie kresu – do roku 2016 – rekrutacji dzieci i wykorzystywaniu ich jako żołnierzy przez krajowe siły bezpieczeństwa;

30. apeluje do wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel o priorytetowe traktowanie praw dziecka we wszystkich działaniach zewnętrznych UE w celu ich skutecznego uwzględniania m.in. w rozmowach na temat praw człowieka, umowach handlowych, procesie akcesyjnym i w europejskiej polityce sąsiedztwa, a także w stosunkach z grupą państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP), zwłaszcza krajami objętymi konfliktem; wzywa wiceprzewodniczącą Komisji/wysoką przedstawiciel do przedkładania Parlamentowi co roku sprawozdania na temat wyników osiągniętych w zakresie działań zewnętrznych UE skupiających się na dzieciach;

31. apeluje do Komisji o uwzględnianie praw dziecka we współpracy na rzecz rozwoju i w pomocy humanitarnej w celu zapewnienia odpowiedniego finansowania i zwiększenia poziomu ochrony dzieci dotkniętych sytuacjami nadzwyczajnymi lub katastrofami spowodowanymi przez człowieka czy klęskami żywiołowymi, dzieci zmuszonych do migracji na terenie własnego kraju i dzieci-uchodźców; podkreśla znaczenie łączenia pomocy doraźnej, odbudowy i rozwoju, przede wszystkim w przypadku przedłużających się kryzysów, a także wykorzystywania innowacji i nowych technologii w strategiach politycznych i programach UE z myślą o lepszym propagowaniu praw dziecka w kwestiach związanych z rozwojem i w sytuacjach nadzwyczajnych;

Czwartek, 27 listopada 2014 r.

32. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Pokojową Nagrodę Nobla za rok 2014 przyznano wspólnie Kailashowi Satyarthiemu i Malali Yousafzai za ich poświęcenie obronie praw dziecka, w szczególności prawa wszystkich dzieci do nauki; pozytywnie ocenia publiczne poparcie przez sieć laureatów Nagrody im. Sacharowa inicjatyw na rzecz uczulania ludzi na przypadki przemocy wobec dzieci; uważa, że inicjatywy te jednoznacznie potwierdzają ważną rolę społeczeństwa obywatelskiego i organizacji międzynarodowych we wspieraniu, w propagowaniu i ochronie praw zapisanych w Konwencji ONZ o prawach dziecka;
33. podkreśla, jak ważną rolę w propagowaniu praw dziecka odgrywają partnerzy społeczni i władze lokalne, a także wzywa Komitet Regionów i Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny do podjęcia działania i sporządzenia opinii, dzięki czemu instytucje te włączą się w pełni w propagowanie praw dziecka w strategiach politycznych UE;
34. apeluje do instytucji UE, państw członkowskich, władz lokalnych, partnerów społecznych i społeczeństwa obywatelskiego o połączenie sił i współpracę na wszystkich szczeblach na rzecz poprawy sytuacji dzieci w UE i na całym świecie; pozytywnie ocenia i popiera Manifest praw dziecka, opracowany wspólnie przez UNICEF i 14 organizacji propagujących prawa dziecka, a także zachęca do tego, aby więcej posłów do Parlamentu Europejskiego i parlamentarzystów krajowych podpisało manifest i zostało „obrońcami praw dziecka”;
35. wyraża chęć utworzenia w Parlamencie Europejskim – w oparciu o Manifest praw dziecka –intergrupy ds. praw i dobrostanu dzieci, będącej stałym organem odpowiedzialnym za propagowanie praw dziecka we wszystkich dziedzinach polityki i działaniach Parlamentu Europejskiego zarówno w wymiarze wewnętrznym, jak i zewnętrznym; popiera w związku z tym inicjatywę wyznaczenia w każdej komisji parlamentarnej „punktów kontaktowych” ds. praw dziecka w celu dopilnowania, by prawa dziecka były uwzględniane w każdej dziedzinie polityki i w każdym przyjmowanym tekście ustawodawczym;
36. za ważne uważa zwiększenie udziału dzieci w działaniach parlamentarnych PE zgodnie z praktykami ustanowionymi przez Unię Międzyparlamentarną i UNICEF; apeluje do Komisji, państw członkowskich i władz lokalnych, aby zbadały sposoby na zwiększenie zaangażowania dzieci i nastolatków w proces decyzyjny; zachęca do wykorzystywania nowych technologii i innowacji do konsultacji z dziećmi i młodzieżą oraz do zwiększenia udziału dzieci w tym procesie;
37. apeluje do państw członkowskich o niezwłoczne ratyfikowanie wszystkich protokołów fakultatywnych do Konwencji ONZ o prawach dziecka;
38. wzywa Komisję i wiceprzewodniczącą Komisji/wysoką przedstawiciel do zbadania sposobów i możliwości przystąpienia przez UE jednostronnie do Konwencji ONZ o prawach dziecka;
39. wzywa USA, Somalię i Sudan Południowy do ratyfikowania Konwencji ONZ o prawach dziecka, przez co ratyfikowałyby ją wszystkie państwa na świecie;
40. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych, Komitetowi Regionów, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu, sekretarzowi generalnemu ONZ, przewodniczącemu Komitetu Praw Dziecka ONZ oraz dyrektorowi generalnemu UNICEF.
-